

170

170

continens quindecim Hæresios, totidemq; Impietatis
argumenta in Dominicanorum Immaculatam B.
Virginis Conceptionem improbantium dictis, scriptis,
ac factis obseruata,
Et Catholici Regis nomine Aplica Sedi proposita.

Argumenta Hæresios vel opinionum non sanarum in ijs qui B. Virginem in originali peccato con-
ceptam affirmant.

Pincipio præmuniendum est, neminem esse, qui nesciat, Ecclesia decreto liberam omnibus potentatem
esse factam ex duabus de B. Virginis Conceptu opinionibus eam amplectendi, quam ipse probabilem
iudicauerit, vetitum tamen sub excommunicationis poena, à qua solus Pontifex, præterquam in
mortis articulo possit aboluere, ne quis alterius partis opinionem Hæresios aut impietatis siue
mortalis peccati condemnet, quamuis non eadem eiusdem pene ex utraque parte causa sit.
Nam qui Negatiuam vt hæreticam vel impiam condemnat, excommunicatur, quia peccat
contra fidem, cum eius opinio, qua Negatiuam statuit esse impiam vel hæreticam, sit erronea
peruersa, falsa, et à veritate penitus aliena, insuper etiam impudens et temeraria, qui ppe
condemnet sententiam ab ipsa Sede Aplica feni celebratione et ordinato proprio officio appro-
batam. Qui vero Affirmatiuam, vt Hæreticam vel Impiam condemnat, excommunicatur,
quia peccat contra Charitatem sumendo sibi partes Iudicis, et condemnando quod ab Aplica
Sede nondum est decisum; quam causa in eadem poena diuersitatem facile quibus in Con-
stitutione Sixti III. cuius principium est, Græue nimis, animaduertere potest. Non igitur
propter Affirmatiuam sententiam defensionem, sed propter eius defendenda causas et
modos multi vel hæresios vel Impietatis suspicionem populis mouent. Causa enim
sunt Zelus carnalis, et contentio, quia scilicet se ipsos amant, adeoq; eos pudet ab
alijs victos, et ingenio vel doctrina inferiores videri, quamuis suam sententiam
minime certam, sed dubiam esse ac falsam esse posse vltro fateantur. Hoc ma-
nifestum facit libellus nomine totius Ordinis Predicatorum a d. 10. Aprilis anno
1622. S. Officij Cardinalibus exhibitus, in quo sic legitur: Vtraq; sententia (id est
non minus affirmatiua, quam negatiua) est probabilis atque adeo incerta et dubia
et potest esse falsa. Cuius autem pro illa tam pertinaciter pugnent, quam falsam esse
posse concedunt, his ipsorum verbis planum fit: Si contentio nulla esset, abque
opprobrio posset Ordo Predicatorum mutare sanctificationis nomen. At modo
quarto Fratres Minores, et Patres Societatis Iesu affirmatiuam sententiam
funditur conantur euestere, non patietur Ordo Predicatorum hanc iniuriam
sibi ab illis irrogari, sed usque ad sanguinis effusionem (si per concessionem
Sedis Aplice ei liceat) resistet, ne de comparata victoria aduersarij glo-
riantes dicant se victores exitisse, et de Ordine Predicatorum victo gloriose
triumphare. Sic confitentur ipsi, se non studio veritatis (cum sententiam suam
falsam esse posse agnoscant) sed ex contentione et Cælo vana sua gloria ad sanguinis

duobus nominibus. pri-
mo affirmando id quod
condemnat iurgij et dissen-
sionibus occasionem pre-
bere rerum usus iam do-
ctis, partim

usque effusionem Jesuitis et franciscanis resistere paratos esse. Jam Apostolica
oraculum est: Vbi Zelus est et contentio, ibi inconstantia, et omne opus prauum
id est Heresis et Impietas. nam Hæretici in Ecclesia doctrina minime
constantes sunt, ac propterea a S. Peno instabiles vocantur cum ita scribit
In Pauli Epistolis sunt quadam difficulta intellectu, qua indocti, et instabiles
depravant, sicut et ceteras scripturas. Igitur minime mirum, aut incre-
dibile censei debet, inconstantiam, siue Hæresim, et omne opus prauum
siue impietatem, aut mortale peccatum in ijs notari, qui Zelo se et conten-
tione laborare tam aperte ferunt, ut prope modum in eos illud conueniat
Peccatum suum quasi Sodoma predicauerunt, nec absconderunt. Ut autem
hoc ipsum multo fiat euidentius, in rem presentem venire, eaq; ordine sub-
cere placet, quæ de Hæresi eorum, vel opinionibus non sanis suspicandi causas
præbere possunt.

I. Libros ab Aplica Sede damnatos et reprobatos, tanquam falsam, perue-
sam, erroneam, à veritate peritus alienam, valdeque scandalosam doctrinam
continentes, pro veris legere, tenere, alijs exhibere, et palam predicare, eorumque
auctores laudibus ad Coelum ferre non dubitant. In Bibliotheca enim Ordinis
Predicatorum laudantur Bandellus, et Spina, eorumque libri ab Aplica Sede
et Tridentino Concilio condemnati. Habent etiam in Monasterijs suis libros Ban-
delli, quos pro veris Cyrillus Monachi legere docentur, ut testis est Catharinus
Dominicanus. In Hispania etiam eosdem libros populo ostendunt, ut negati-
uam oppugnent, velut testimonij idoneis doceri poterit. quin etiam ipse Pau-
lus ad persuadendam ei affirmatiuam unum ex Bandelli libris exhibere
aucti sunt.

II. Negatiuam, Hæreticam et Impiam vocare etiam in publica concione
non dubitant, velut informationibus, siue instrumentis, aut processibus aucto-
ritate publica confectis, et ex Hispania in urbem missis doceri poterit. Sed etiam
P. Ricardus in suo memoriali libello ad S. Officij Cardinales se ac participes
suos negatiuam pro erronea in Fide siue Hæretica habere apertissime si-
gnificat.

III. Sanctificationis vocabulo Romæ ad Mineruæ, et ad S. Mariæ Maior-
is Conceptionis Festo dicentes vti audent, velut pluribus testimonijs
probari poterit, quamuis Sedes Aplica id facientes excommunicationis vinculo
obstrinxerit, à quo nemo eos, nisi Pontifex queat absoluerè. quo tam
perniciosa excommunicationis contemptu, et neglecta absolutionis petitione
manifestum faciunt, se cum Lutheris et Caluino opinari, nullam esse
censuræ Ecclesiasticæ, quod est hæreticum.

IV. Negatiuam sententiam aiunt esse inuentionem humanam à Sa-

litteris, et S. Patrum doctrina admodum alienam, et erroneam, ab illis excogitatam, qui sacris abuti consueverunt, et quantum putant esse pietatem ut liberius possint vorare domos ridicularum, et seducere corda simplicium. His enim verbis vitur prefatio in Surrecremata de Conceptione librum Romae anno 1547. Generali Magistro Ordinis, et S. Palatii Magistro auctoribus, et approbatoribus editum. Ergo Sedem Apolicam credunt erroneis et a sacris litteris, ac Patrum doctrina admodum alienis opinionibus innocentium corda seducere quantum causa et sacris abuti, quo nihil grauius a Caluino dici poterat.

V. Festum Conceptionis aiunt esse inuentum Diaboli, qui transfigurans se in Angelum lucis festum a se excogitatum Ecclesiae obtulerit. Ita perspicue scribit Spina Magister sacri Palatii in libro de vniuersali corruptione generis humani edito anno 1525. et iterum 1535. fol. 75. b. Et hunc Spinam ait Bibliotheca Ordinis Predicatorum Parisiis edita anno 1585. ob religionis praestantiam omnes merito debent venerari.

VI. Pontifici dicunt promissam quidem esse Spiritus sancti directionem siue assistentiam in rebus ad fidem et bonos mores spectantibus, ut errare non possit cum certis tamen conditionibus, quarum vna est, ut procedat de consilio Cardinalium, et Episcoporum; alia, ut illi, quorum consilio vitur, sint periti. Sic eodem libro Spina docet fol. 43. b.

VII. In Concilio Tridentino negant fuisse peritos consiliarios, sed homines audaces, qui apud Docos et veri Theologos minoris se existimationis esse animaduertentes vulgarem mentium auram nouitatibus affectantes, in Concilio B. Virginis a peccato immunitatem commendare non erubuerunt. Ita legitur in dicta prefatione Surrecrematae Romae edita.

VIII. D. Thomas sententiam affirmatiuam contendunt, praefendam esse constitutionibus Pontificum, et determinationi generalis Concilij; quia Thomas in scriptura fundamentum habeat, quasi dicant, Pontificem aliquid constituere et Concilium aliquid determinare posse, quod nullum in scriptura fundamentum habeat. Sic aperte docet idem Spina fol. 78. et Vincentius Bandellus in libro de Conceptione edito Bononiae anno 148. pag. 167. in responsione ad argumentum decimum, quod est de festo Conceptionis. quem Bandellum Sixti IV. constitutione in libris suis damnatum et reprobatum Ordo Predicatorum in Bibliotheca sua pag. 269. hoc elogio exornatum habet: Vir tam religionis, quam doctrinae praestantia clarus. Et in manuali Ordinis fol. 73. Vir religiosissimus, et eruditissimus, quinimo legitur in totius Ordinis Martyrologio.

IX. Ea sententia, quam Ecclesia facta ipso docet, de immaculata scilicet Virginis Conceptione, aiunt, suppositas degravari, et Pelagianam Hæresim trahere. Ita passim Bandellus, et Spina in libro de Conceptione contra Caietanum fol. 86. 6. et 88.

X. Ecclesiam in cultu divino, ut in festis instituendis, et Sanctis canonizandis errare, et trifas sine importunas atque res apocryphas in Missa, Sitanis et divino officio provenis recipere, ac fidelibus proponere posse, ita ut res non sit sancta, sed immunda, qua festo celebratur, et que is qui canonizatur, non sit sanctus, sed in inferno torqueatur: propterea non esse Hæreticum, nec de fide respectum, qui festa Ecclesie et Sanctorum canonizationes, atque Indulgentias, quamvis excommunicati sententia munitas contemnit. Hæc velut communis omnium Thomistarum opinio auctoritate Generalis Magistri Prædicatorum approbante Cardinali Caietano, a quodam Dominicano Theologo traditur apud Ambrosium Catharinum in explanatione errorum de B. V. Conceptione edita Senis anno 1532. pag. 2. et 10.

XI. Dominicanos affirmativam tuentes contendunt preferri debere omnibus alijs Religionibus, Academicis, Collegijs, ipsi etiam Collegio Cardinalium cum Pontifice negativæ adherentibus, idque propter duas causas. Primum quia Ordo ipsorum sit maxima et nobilissima pars Ecclesie Romane. Deinde quia paucitas hominum sit veritatis argumentum. Si enim discurrat quis per Scripturas, inveniet plerumque veritatem in paucis mansisse. Itaq; Dominicanos esse sicut Micheam et Eliam inter multos pseudo prophetas, Christus inter Pharisæos. Sic idem Theologus approbante Caietano apud Catharinum pag. 36. et 37. Et idem ipsum iactarunt Hispanenses, et Osunenses Dominicanos in Satyra Gregorij XV. decreto opposita publiceque proposita anno 1623. velut ex processu apparet, qui habetur in Urbe.

XII. Miracula pro Immaculata Conceptione facta, vel operationes Diaboli esse dicunt facta viribus naturalibus homini occultis, vel si nature create vires superent, à Deo fieri ad remunerandam eorum fidem, et devotionem, qui erga B. Virginem devoti sunt, et Deum opis, quam postulam principalem causam esse credunt, quamvis in eo fallantur, quod Conceptione Virginis impulsivam vel meritoriam beneficii causam statuunt, que scilicet Deum ad tribuendum beneficium impellat. Simili enim modo aiunt multi qui damnatos latrones pro Sanctis habent, et invocant, gratiam, quam petunt, consequi ex eor, ad latronum Sepulchra magnum populorum

con-

concursum fieri, et donaria ibi ac pias tabulas ex voto magno numero suspendi, quia Deus iuvat illos, a quibus principalis causa, siue fons et origo beneficij esse creditur, etiamsi falsum in eo opinentur, quod latronum merita ac preces causam beneficij impultricem esse persuasum habent. Ita religiosissimus Bandellus scribit in libro de Conceptione ad Comitum Gambaram edito Mediolani anno 1475. in responsione ad argumentum trigessimum pag. 191.

XIII. Pontificem dicunt non posse prohibere quin Dominicani negativam sententiam velut Hæreticam impugnent, cum eam clare cognoscant esse Hæreticam, adeoq; mortaliter peccarent, si metu Pontificis eam ut Hæresim impugnare supersederent, cum Deo magis sit obediendum, quam hominibus, et ore confesio fiat ad salutem. Pontificem enim id prohibendo gravissime peccare, et potestate sua abuti, nec agere ut Pontificem a Spiritu Sancto motum, sed tanquam personam privatam, presumptuosam, et fidei inimicam a motu proprio impulsam, cui nullo pacto parendum, sed usque ad sanguinem fortiter sit resistendum, ita ut Martyr sit qui propter negativam impugnatam moritur. Ita contentionissime Spina docet fol. 73. 6. et 74. et Pater Ricardus in concione publica Pintia anno 1618. tum Romæ in libello ad S. Officij Cardinales eandem sententiam se probare satis agere tulit, quod similiter de multis alijs doceri potest.

XIV. Nequaquam de fide esse censent, quod Ecclesia nondum de fide esse definiuit, ac propterea sine errore cre di poterit, B. Virginem cum peccato ex utero natam, et corpus eius in puluerem reuersum esse, cum Ecclesia Natiuitatem, et Assumptionem B. Virginis nondum cum fidei obligatione promulgauit. Sic certe libellus totius Prædicatorum Ordinis nomine Cardinalibus exhibitus argumentatur, tam affirmatiua quam negativam de Virginis Conceptione sententiam dubiam et incertam esse, ac falsam esse posse, cum nihil ea de re sit a Sede Aplica decisum.

XV. Falsum esse posse aiunt, quod omnes omnium seculorum Sancti Patres luce cælitus infusa comprobantes, et applaudentes ut pro vero haberetur, effecerunt. Nam in eo dem libello gloriuntur, affirmatiuam perpetuis temporibus in Ecclesia S. Patribus luce cælitus infusa applau dentibus et comprobantibus enutritam, et exaltatam fuisse. Et

Nalla doled.

iterum, omnes Sanctos Patres sensitse, B. Virginem in peccato conceptam
Simul tamen eam dubiam esse et incertam, ac falsam esse posse concedunt
eoque pacto unum praecipuum Catholicarum Veritatum fundamentum
quod est Sanctorum Patrum consensus, euertunt. Hoc Ithacus velit,
magno mercentur. Atrida Luthero quidem et Caluino nihil dici po-
terat incunctius.

Argumenta eorundem Impietatis siue prauis operis.

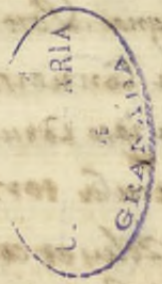
I. Merentur Spiritui Sancto, cum in suo ad Pontificem et Cardinales
libello ad eosdem fraude circumueniendos duo dicunt. Primum, Ordinem
Predicatorum affirmatiuam constanter et perpetuo defendisse. Deinde in
Ordine suo Sanctificationem, non Conceptionem semper celebrari fuisse
solitam. At qui certissimum est iam inde a S. Dominico, quem contra
Albigenses Immaculatam Virginis Conceptionem et libro scripto et miracu-
laturatum esse satis constat, usque in hodiernam diem magni nominis viri
in Predicatorum Ordine exstitisse, qui voce et scripto Negatiuam professi
fuerint, sicut etiam anno 1527. totius Ordinis nomine statutum fuit, ut
post-hac Dominicani affirmatiuam velut nullius utilitatis et valde
scandalosam negligenter, et Virginis Conceptionem purissimam et sanctissimam
fuisse pleno ore dicerent, quod decretum extat in libro, qui Manuale
Patrum Predicatorum inscribitur, et Summo Pontifici fuit exhibitum.
Præterea extant Ordinis Mirabilia, Breuiaria, Calendaria, et Martyro-
logia, Hispali, Parisijs, Venetijs, Salamantica, et Roma, partim auctoritate
Generalis Magistri Ordinis anno 1530. 1550. 1579. et 1582. impressa, ubi
festum Conceptionis, non Sanctificationis inuenitur, et Hymnus ad B.
Virginem, quo eam ab originali macula intactam fuisse cum alijs, tum
his etiam verbis contentur. In te nostra est Natura non secundum sua iura

II. Adulterant, siue falsificant S. Thomae, aliorumque libros, ubi negati-
ua suffragantur. Thomas enim in explicatione Salutationis Angelicae,
qua inopusculis eius octauum locum obtinet, de B. Virgine scripserat:
nec veniale, nec mortale, nec originale peccatum incurrit. Et sic in vetu-
tissimis codicibus extare cum alijs graues viri, tum tres ex Dominica-
nis clari nominis Ambrosius Catharinus Italus, Petrus Dore Gallus, et

Vincentius Iustinianus Hispanus testantur. Sed in recentioribus editionibus
 dua voces, nec originale, dolo malo exorta non comparent. Similiter in
 Commentario Thomæ in Pauli Epistolâ Galat. 3. in vetustissimis exem-
 plaribus, ad quorum fidem editiones Lugdunensis et dua Parisienses
 anno 1529. et 1541. expressæ sunt, hæc verba legebantur: Mulierem
ex omnibus non inueni, quæ a peccato omnino immunis esset, ad minus ori-
ginali vel veniali. Excipitur purissima et omni laude dignissima Virgo
Maria. Sed qui Romana et Veneta editioni operum D. Thomæ præfuerunt
 anno 1570. et 1586. totam istam exceptionem bellissime sustulerunt.

111. Odio erga Negatiua patronos et adstriplatores vsque eo indulgent,
 vt ipsam quoque Beatissimam Virginem varijs verborum factorumq; con-
 tumelijs afficere religioni non habeant. Huius effigiem luto conspergunt, fa-
 cibus subditis concremare conantur, ipsam peccato conspurcatam dicunt, Con-
ceptam illam per contemptum nominant, Lutheri, et Caluini in Conceptione si-
 milem fuisse prædicant, idque necessarium fuisse, ne se ipsa circumspiceret,
 atque ex puritate superbi-ret instar pavonis, sed conspecta pedum suorum
 foeditate, id est Conceptionis suæ spurcitia, cauda pulchritudinem contraheret
 seu humiliaretur. meruisse denique dicunt, ut Phares, id est, diuisio seu
 discordia mater appellatur, quippeque Conceptione sua tantum in Ecclesia
 diuidiorum ac scandalorum excitauerit, velut ex processibus siue informatio-
 nibus, aut documentis auctoritate publica confectis et Romam à catholico
 Rege missis constat. Informat. 1. 2. 24. 22. et in auctario, siue appendice
 exemplo B. et 22.

1V. Arma et gladios ad tuendam affirmatiuam expedire, et percussores, si-
 carijs ac homicida fieri non dubitant, ex quo locum in illis habet, quod est Prouer-
 22. Arma et gladij in uia peruersi. Informatione certe 16. Dominici fratribus
 et sclopetis siue bombardis armati à Monasterio erumpunt, Immaculatam Con-
 ceptionem celebrantes pugnis mulcant, aut lapidibus insectantur, aliorum fi-
 lios inter manus in Monasterium auferunt, colaphis cedunt, ac prope ad necem
 lori operiunt. Informatione 23. ipse Pater Prior cum quinque fratribus homini
 peregrino Virginis Conceptionem hymni cantu prosequenti baculum impingendum
 mulcumque sanguinem à capite mittendum curat. Inform. 13. alius Pater
 Prior puerum ex eadem causa curram velut insanus sectatur, seque illum,
 siubi eum comprehendat, interfecturum acliurat: alij Dominici ne Priore
 suo posteriores esse, eique de furore et insania quicquam concedere videantur

quocumque per vias offendunt Virginei Conceptus puritatem profitentes, eos pugna
concedunt, per solum pedibus trahunt, lapidum iactu proteratos occidere sum-
ope aduersus turbam hominum, qui supplicas miseris, et iacentibus concurrere
nituntur: magno denique clamore eadem sibi obrutescentibus ita comminantur
Boto a Dios que a puñaladas hemos de matar a vno. In auctario documentum
exemplo nono puer in platea Conceptionem Virginis forte cantans iussu Domini-
cani lapide ictus statim animam expirat. Sed et anno 1623. Osuna Do-
nicarum, quod pro Conceptione Immaculatam B. Virginis Conceptionem pro-
fiteri ausus fuisset, ab alio sui Ordinis inconfectum constat, idque factum
ipse homicida Roma Illustrissimo Cardinali de Dreso factus est.

V. Exsecrandi sacrilegij et veneficij alligare se non perhorrescunt, ut
affirmatiuam sententiam populis persuadeant, velut ex huius Pauli Langji na-
uatione in Citiensi Chronico quatuorcentum ab hinc annis edito videre est.
Anno 1509. Bernae Helueticorum quatuor fratres Praedicatorij Ordinis, Prie-
subrior, Lector, et Censor, auctoritate Apostolica Julij P.P. 11. combusti, ibidem
in Conuentu suo in odium Fratrum Minorum de Conueto quoddam viro hi-
plice, nouum Franciscum fecerant, arte quinque ei stigmata imprimenda
et in Ecclesia eundem amide statuentes, diuinitus illi eadem stigmata
impressa populo dicebant. Pinxerunt etiam Imaginem B. Virginis, super
caput eius liquoreposito et per oculos stillante, quasi guttas sanguineas defle-
Hostiam quoque Sacramenti Altaris pinxerunt minio, quasi in cruorem
conuersa, mutataque fuisset ob peccata populi, et errorem de Conceptione B.
Virginis: et hoc praefato Conueto per B. Virginem reuelatum populo pre-
dicabant. Unde et ingens incurus in dies fiebat, et oblatio magna. Post tamen
ubi eorum dolus et scelus notari et publicari cepit, eundem Conuersum
per eucharistiam intoxicare nitentur, quemadmodum ipse Conuersus
effugiens Quimoribus Urbis enunciauit. Ob memorata ergo piacula torti, de-
gradatiq. et igni traditi fuerunt. Tantam vim in illis habuit zelus et contentio.

VI. Reuelationes de Immaculata Virginis Conceptione S. Brigittae factae
irrident, velut anicularum somnia, ut apud Caietanum de Conceptione vi-
dere est cap. 5. ubi sic loquitur: Noua reuelationes Angelum Satanae
in Angelum lucis transformatum, aut fantasia, vel etiam signum inge-
vere videntur. Haec siquidem cum vocatis miraculis, quae in hac causa
afferantur, pro mulierculis, non pro sana sunt Synodo. Unde nec censura
digna, de quibus verba fiant. At enim Cardinalis Surrecremata quam

Dominicanus, et ipse cum Concilio Basiliensi etiam non legitimo anno 1435. ut veras et à Gregorio. sive authenticas approbavit Brigitte revelationes, et ab Urbano VI. Gregorio XI. et Bonifacio IX. postquam octo Cardinalium et undecim Theologorum ac Jurisconsultorum accuratissimo studio expente fuerint, approbatas scribit, ut authenticas et veritate plenas, et à Dei Spiritu veraciter traditas, et ad utilitatem legentium, et audientium pro saluberrimo fidelium dogmate in Dei Ecclesia in perpetuum cum devotione et reverentia studiosius observandas. Notum quod in illis continetur, et veritate conspicuum esse, et sanitate plenum, persucidum atque perfectum. Quanta ergo temeritas et impietas est, quod Apostolica Sedes tantopere laudatam contemptim conserere et falsi dicere!

VII. Cum D. Thomas doceat, obedientis esse voluntatem superioris quovis modo intellectam pro tacito precepto habere, et expressam eius iunctionem prompte obediendo praevenire, illum vero inobedientem et contumacem esse, qui Ecclesie consuetudinem tam negativam quam positivam, nulla quamvis alia ratione reddita, pro lege habere noluit, idque propterea, quia talis consuetudo sine dubio Dei opus sit, et veritati repugnare nequeat, ac propterea omnes boni Catholici eam emulati, et Sanctorum Patrum dictis preferre debeant, ut videre est 2. quest. 10. art. 12. et quest. 93. art. 1. et quest. 104. art. 2. et in Comment. 1. cor. 11. Eae ergo cum Thomas doceat, isti satis comperta voluntate matris Ecclesie non modo ex publica eius consuetudine Immaculatae Conceptionis festum diem celebrandi, sed etiam ex lege eius expressa, qua contra Immaculatam Conceptionem publice aut privatim loqui, et sanctificationem celebrari vetat, tantum abest, ut voluntatem Ecclesie pro tacito precepto habeant, eiusque iunctionem expressam prompte obediendo praeveniant, aut consuetudinem eius emulentur, ut etiam Roma sub ipsi quoque oculis Pontificis sanctificationis nomine in Missa utantur, et commentitias ac falsas Sanctorum Patrum auctoritates Ecclesie consuetudini opponere non desinant, quod vel ex libello illo fortius ordinis ad S. Officij Cardinales apparet. At enim, quasi peccatum avoidandi est repugnare et quasi scelus idolatriae volte acquiescere. 1. Reg. 15.

VIII. Cum propter publicam in Ordine suo pacem, et scandala ac dissidia evitanda etiam illas D. Thomae opiniones doceant ac defendant, quas in conscientia pro veris non habent, tantum quia eas tanti Doctoris auctoritas probabiles reddiderit: negativam tamen docere audent propter pacem in

tota Ecclesia conseruandam, euitandaque populorum scandala ac dissidia,
saltem ut ea cui sedes Aplica, totiusq; Christiani populi consensus pro ba-
silitatem adiunxerit, non quod conscientia eis obstat (nam suam opinionem
falsam esse posse agnoscunt) sed ex mera contensione, ne Jesuitis et Franciscanorum
inferiores uideantur, uelut ipsi aperte confitentur. Palam igitur est
charitatem et pacis publicae studium non habere, et licentia illa dissentientis
quam Ecclesia eis dedit, abutentes, in fratres, et in ipsum Christum peccare
ut Paulus docet 1. Cor. 8. Videte ne forte haec licentia uestra offendiculum
fiat infirmis, sic enim peccantes in fratres, et percutientes conscientiam eorum
infirmam, in Christum peccatis. et Rom. 14. Quae pacis sunt seruentur
et quae edificationis sunt custodiamus. In fidem habes? penes te metipsum
habe coram Deo. Noli autem cibo tuo (sic et opinione tua) illum perdere
pro quo Christus mortuus est. Si enim propter cibum tuum frater tuus
conturbatur, iam non secundum charitatem ambulat. (Frustrum enim
non amulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non
quaerit quae dia hant 1. Cor. 13.

18. Plurimi faciunt inanem gloriosam et ingenij acuminis, doctrinaeque
opinionem, quam ueram apud Deum, hominesq; gloriam, et multiplex ordinis
sui emolumentum. Cum enim, ut iam dictum est, ipsi fateantur, se suam
opinionem pro incerta ac dubia habere, nihilominus pro ea se ad sanguinem
usque effusionem propugnare uelle denunciant, ne uictoriam Jesuitis, et
Franciscanis cedere, et ingenio minus ualuisse uideantur. Et tamen uerum
docti sciunt, se si hoc modo in sententia perentiant, neque lucum quicquam
et iacturam non minimam facturos. Ingenij enim et doctrinae opinionem, quam
captant, adeo sibi non conficiunt, ut eos potius tam docti, quam indocti habere
et obtusos esse iudicent, plurimi etiam eos uelut superbos, et Ecclesiam contemp-
tes auerentur, nihilq; prorsus cum eis negotij commiscere, ac nec sacris, quae
faciunt, adesse, nec concionantibus aures praebere dignum ducant, sic fit, ut
multorum erga ordinem illorum claudatur liberalitas, neque periculum ab-
ne quod maioribus eorum in Hispania, Gallia et Religio factum historia te-
stantur, idem ipsis mox conueniat, ut nimirum uelut homines contentiosi
pacisq; publicae perturbatores publico Regum decreto procul in exilium uelut
in ora facere iubeantur, quod qui aerum potuerunt, sibi praecipuum a
Deo putent: Sic deisorem, et exibat cum eo iurgium, cessabunt causa
et contumelia. Prouer. 22.

X. Omnes religiosos Ordines pra suo contemnunt et infamant, velut idiotas, indoctos, imperfectos, carnales, turpis lucri cupidos et qui questum existiment esse pietatem ac propter constantem sanctorum Patrum defensione inmani odio dominicanos prosequantur, velut in proceribus ex Hispania Romani inquisit. 22. itemq; ex libello Ordinis ad Cardinales, et ex praefatione in Surrecremata librum apparet. Caietanus etiam solos Dominicanos sapientes perhiberi, ceteros omnes vulgi fecem credi postulat. Sic enim cap. 5. de Concept. scribit: Quod iam communis facta sit hodie ista opinio de praeservatione B. Virginis, sicut omnes fere Catholici Latinae Ecclesiae arbitrentur obsequium se praestare Deo in huiusmodi opinionis sequela) ex eo reddit opinionem probabilem, quia probabile est quod multis videtur. Sed probabilitas haec vulgarem auctoritatem non excedit, et eidem contraponitur, quod probabile in veritate est, quod videtur sapientibus, qui contrariam secuti sunt opinionem. Vulgus autem probabile in apparentia, non in veritate constituit. Proius sicut Pharisaei illi Joh. 7. Numquid ex Principibus aliquis credi dicitur in eum, aut ex Pharisaeis? sed turba haec, quae non nouit legem, maledicti sunt.

XI. Pontificum erga suum Ordinem indulgentiam et longanimitatem, qua eis affirmatiua tuenda licentiam permittit, tam grato prosequuntur animo, ut ei lutheranam haeresim assignare, vel acceptam referre non dubitent. Haec enim spino verba sunt fol. 29. Contemptus sanctorum Patrum a defendentibus praeservationem B. Virginis dedit lubricum Luthero, cuius perniciosisimum virus adeo preualuit, ut iam non possint etiam summi Pontifices adhibere remedium. Et forte iustissime permittit hoc Deus in poenam negligentiae, qua nullus (Pontificum) hactenus curauit huius morbi suborienti, causam amputare, quod fecissent vix facile, si controuersia haec de Conceptione B. Virginis per ecclesiasticam sanctionem fuisset e medio sublata.

XII. Sedem Apostolicam et Ecclesiam Romanam multis modis infamare non verentur, ad eleuandam eius auctoritatem. In officio enim Conceptionis, quod Sixtus V. ab Ecclesia Romana ordinatum testatur, nugae, et mendacia contineri intumulant ex sententia negativa in eodem officio probata 58. Haereses oriri, ipsam Ecclesiam hodiernam a veteri dissentire, Papam Sixtum negativae rationum velut Franciscanum, et apassionatum sive partis alterius studio deprauatum in constitutione sua errare, liberam ac matrem familias ancilla iniquissima praetulisse, Dei voluntati se opposuisse, plus iuris quam haberet, sibi arrogasse, non velut Christi Vicarium, sed ut priuatam et presumptiuam personam se gerere, propterea ei nullo pacto parendum, sed ad sanguinem usque resistendum esse contendunt, ut videre

est in Bandelli libro ad Herculem Estensem respons. ad ration. 11. pag. 17
et 182. in libro Surrevematæ post indicem. in Processibus Hispanicis do-
cumento 22. et in auxilio informationum exemplo 20. apud Catharinum
in libro ad fratres Prædicatores pag. 120. et in alio libro ad sancti Nidemi
Patres de conceptione pag. 94. in libello Ordinis ad Sancti officij Cardinales
in Spine denique libro fol. 73. b. et 74.

XIII. Censuras Ecclesiasticas, siue excommunicationis sententiam à pluribus
Pontificum ipsarum Tridentina Synodo pronuntiatam securi et otiosis animis
contemnunt partim faciendo quod sub excommunicatione vetitum sicut (in
bigratia, affirmativam seu privatim seu publice tuendo, negativam hæreticis
et impietatis condemnando, sanctificationis vocabulo in Missa utendo, quæ
omnia eos facere volere, locupletissimis testimonijs doceri potest) partim cum
excommunicatis nulla necessitate vna vivendo, nec nomina eorum ad
Inquisitionis Tribunal deferendo, quos quotidie excommunicationem vi-
dent dictis ac factis suis incurrere, cum interea excommunicati et piaculæ
facti omnia Christiani ritus sacramenta administrare, et testamentum
Dei per os suum assumere nihil vereantur, ad quos illa Dei videtur
inrepatio dirigi: Pecatori dixit Deus. Quare tu enarras iustitias
meas, et assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti
disciplinam, et projecisti sermones meos retrorsum. Si uidebas furem, ce-
rebas cum eo, et cum adulteris portionem tuam ponebas (factus es in hac
opinionem de conceptione particeps Lutheri et Calvini, qui fures sunt non
per os suum ingredi, et ambulantes in astutia adulterant verbum Dei,
Joh. 10. et 2. Cor. 2.) Sedens nempe in cathedra tanquam Doctor, aduer-
sus fratrem tuum (Jesuitam vel Franciscanum) loquebaris, et aduer-
sus filium matris tue (Populum Catholicum) ponebas scandalum; Hæc fecisti
et tacui, nec pro ea ac contumacia tua merebatur, te per Vicarium
meum ultus sum. Propterea existimasti inique, quod ero tui similis
et particeps tue opinionis. Sed arguam te et statuam contra faciem tuam

XIV. Non ipsi modo decreta Apostolica sedis parere et acquiescere ve-
citant, sed alios etiam ad eandem contemnenda, omnibusque viribus im-
pedienda cohortantur. Ita cum Gregorij XV. exisset decretum, quo Do-
minicanis aduersus Immaculatam Virginis Conceptionem in privatis
Congressibus disserendi licentia abrogabatur, Commissarius S. Officij
et Conventus ad Minerua Sarissa ad Reip. Veneta oratorem venerunt
ab eoque magnopere contenderunt, ut opera sua perficeret, ne Pontificij
decretum Veneta Reip. admitteret, neve indictionis, ac iuris sui firmibus
id

id promulgari pateretur. Venetus autem ad petitionem tuam impiam
 exhorruit, ac Remp. suam gloria B. Virginis intercessuram, aut ipsi,
 qui ei refugarentur, gratificaturam pernegavit. Ita non plus aures
 ac fauoris apud Venetos, quam apud Hispanos, pertinacia eorum inue-
 nit, ut in eam conueniat illud Jerem. 2. Quam uilis facta es nimis
iterans vias tuas? Et ab Aegypto confundēris, sicut confusa es ab
Assur. Obtriuuit Dominus confidentiam tuam, et nil habebis proprium.

XV. Non obstantē Pontificiā excommunicationē cuius Dominicans
 seu fidei seruo Christi contra Immaculatam B. Virginis Conceptionem
 verbo vel scripto strenuē pugnandum docent, ut sic expugnetur Pon-
 tificis torpor, isque controuersiam tam diuurnam sententiā pro-
 nunciatione tollere cogatur. Hoc Spina fol. 76. aperte contendit,
 et in hanc usque diem non paucis suorum, quod ex dictis et factis
 eorum constitit facile probauit.

In promissis pariter. Insuper unum ad personam suam
 exequitur ac deum suum de. Insuper intercessionem
 que ei respiciuntur, gratiam suam deprecantur. In non
 ac tenentur ad tenentur quibus tenentur. Insuper
 nec ut in eam committit. Insuper. Insuper. Insuper.

Non est in tenentur. Insuper. Insuper. Insuper.
 Insuper. Insuper. Insuper. Insuper. Insuper.
 Insuper. Insuper. Insuper. Insuper. Insuper.
 Insuper. Insuper. Insuper. Insuper. Insuper.
 Insuper. Insuper. Insuper. Insuper. Insuper.
 Insuper. Insuper. Insuper. Insuper. Insuper.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

